

PAŠIJE NA KVĚTNOU NEDĚLI PODLE SVATĚHO LUKÁŠE

Lk 22, 14 - 23, 56

(E)

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Lukáše.

Ve stanovenou hodinu zaujal Ježíš místo u stolu

a apoštolové s ním. Ře - kl jim:

(K)

"Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního

beránka, dříve než budu trpět. Neboť vám říkám: Už ho

nebudu jíst, dokud se nenaplní v Božím království."

(E)

A vzal kalich, vzdal díky a řekl:

(K)

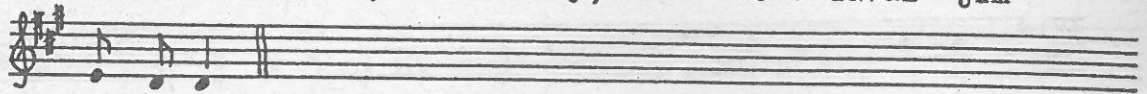
"Vezměte ho a rozdělte mezi sebe; neboť vám říkám:

Od této chvíle už nikdy nebudu pít z plodu révy, dokud

nepřijde Boží království."

Potom vzal chléb, vzdal díky, lámal ho a dával jim

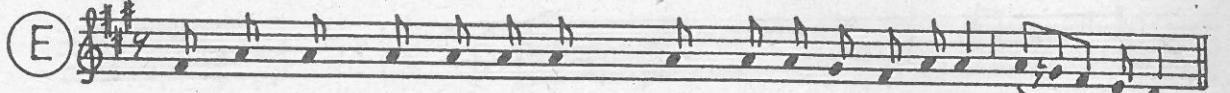
se slovy:

"To je mé tělo, které se za vás vydává.

To konejte na mou památku!"

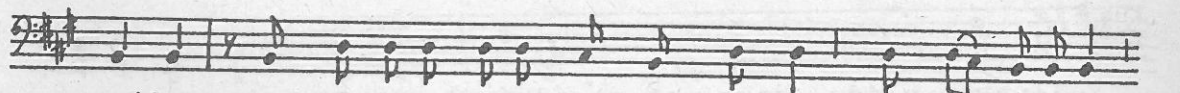
Stejně tak vzal i kalich, když bylo po večeři, a řekl:

"Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví, která

se za vás prolévá. Hle, u mě na stole je však ruka mého

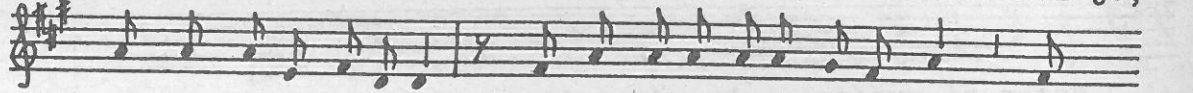
zrádce. Syn člověka sice jde svou cestou, jak je určeno,

ale běda tomu člověku, který ho zradí."

Oni se začali ptát jeden druhého, který z nich to asi je,

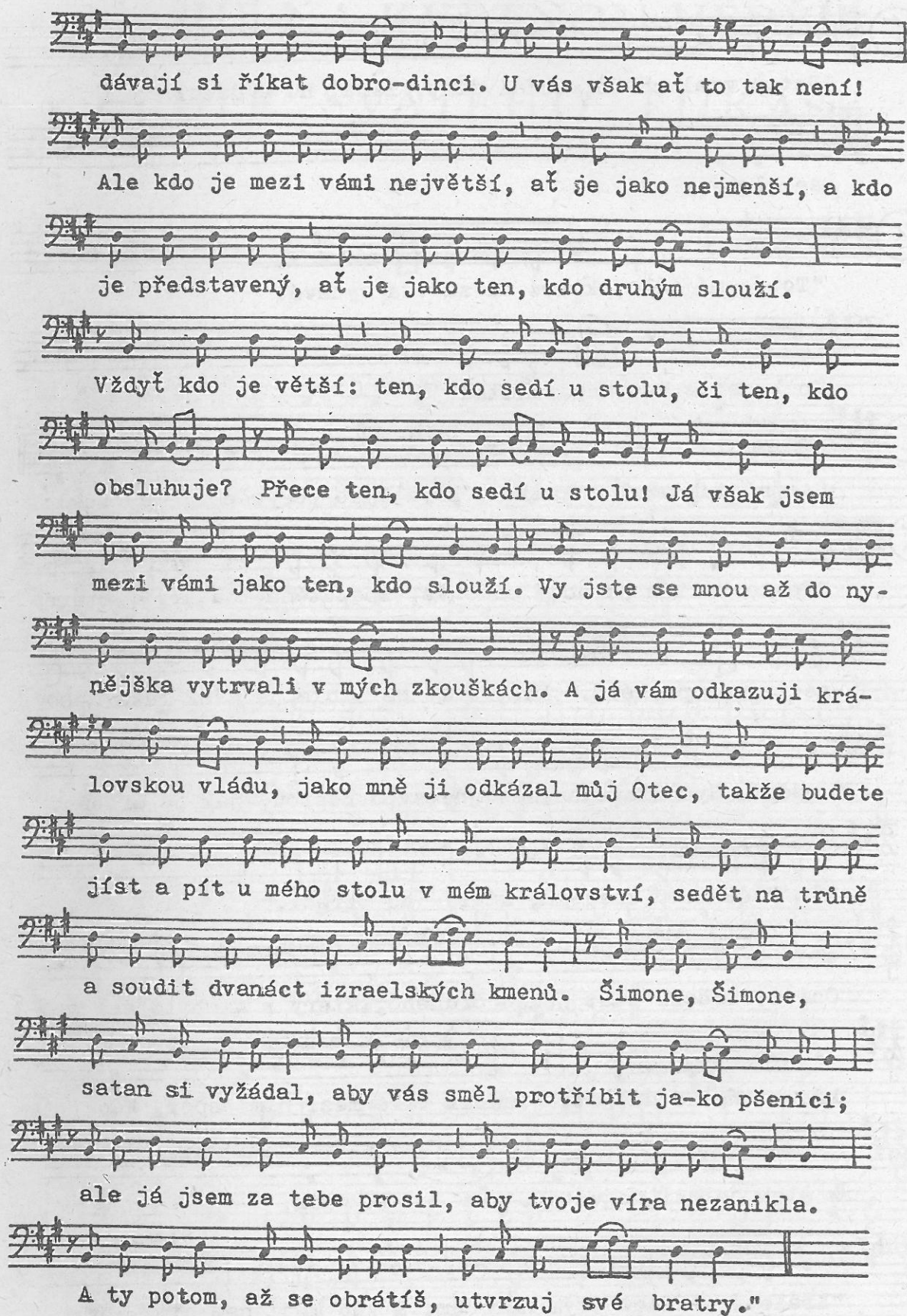
kdo to hodlá udělat. Vznikl také mezi nimi spor, kdo

z nich je asi největší. Ře - kl jim:

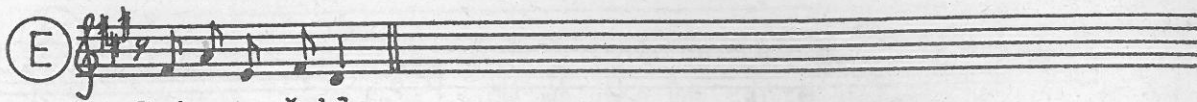
"Králové vládnu svým národům, a kdo mají nad nimi moc,

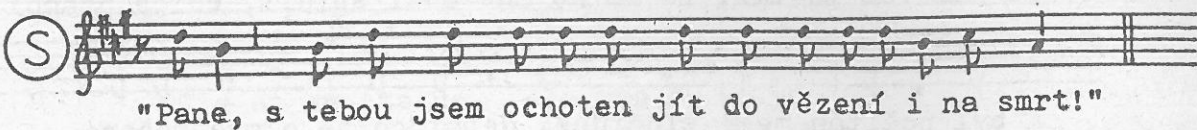

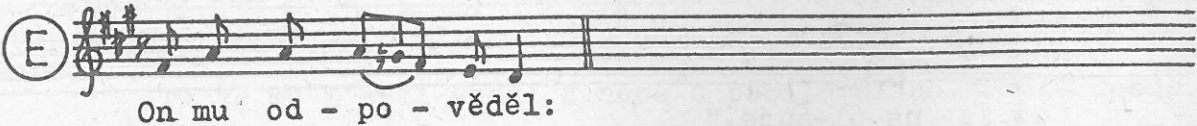
dávají si říkat dobro-dinci. U vás však ať to tak není!

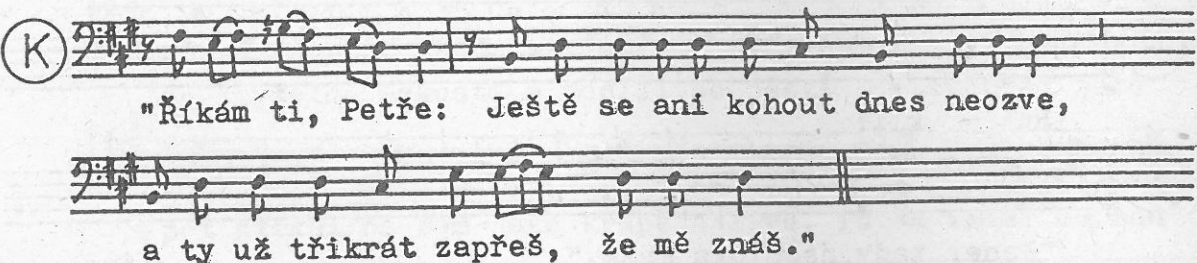
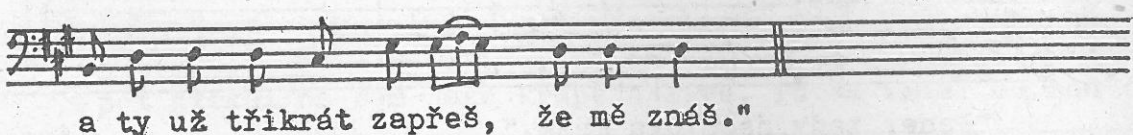
Ale kdo je mezi vámi největší, ať je jako nejmenší, a kdo je představený, ať je jako ten, kdo druhým slouží.

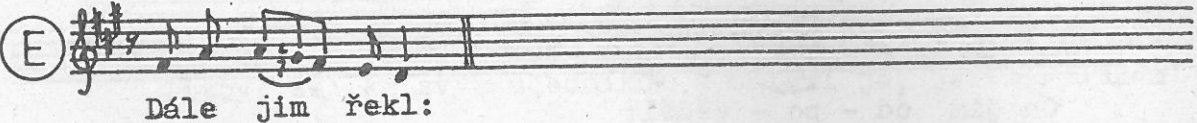
Vždyť kdo je větší: ten, kdo sedí u stolu, či ten, kdo obsluhuje? Přece ten, kdo sedí u stolu! Já však jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží. Vy jste se mnou až do nynějška vytrvali v mých zkouškách. A já vám odkazuji královskou vládu, jako mně ji odkázal můj Otec, takže budete jíst a pít u mého stolu v mém království, sedět na trůně a soudit dvanáct izraelských kmenů. Šimone, Šimone, satan si vyžádal, aby vás směl protříbit jako pšenici; ale já jsem za tebe prosil, aby tvoje víra nezanikla. A ty potom, až se obrátíš, utvrzuj své bratry."

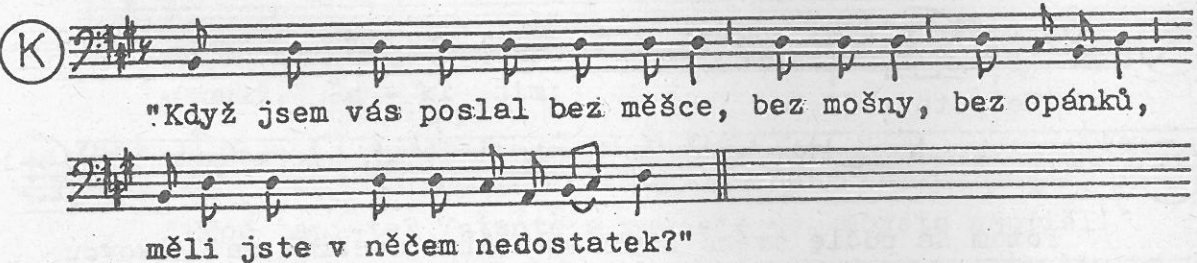
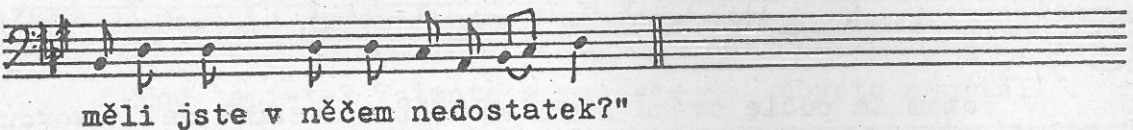
(E) Petr mu řekl:

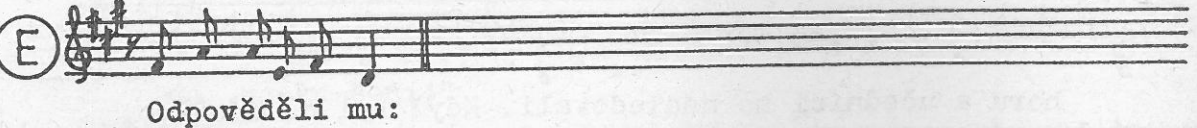
(S) "Pane, s tebou jsem ochoten jít do vězení i na smrt!"

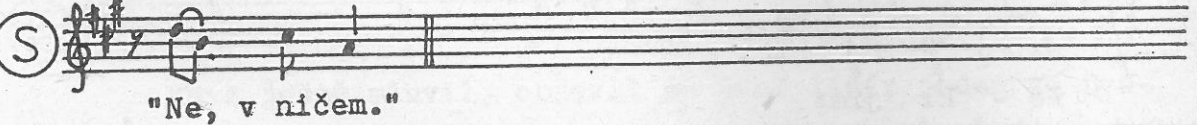
(E) On mu od - po - věděl:

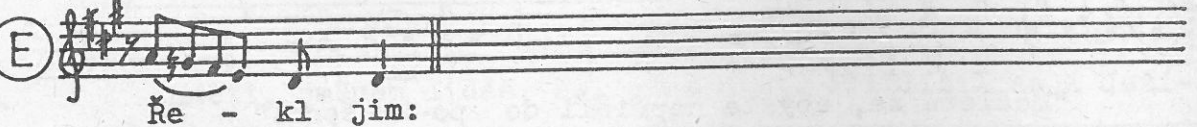
(K) "Říkám ti, Petře: Ještě se ani kohout dnes neozve,
 a ty už třikrát zapřeš, že mě znáš."

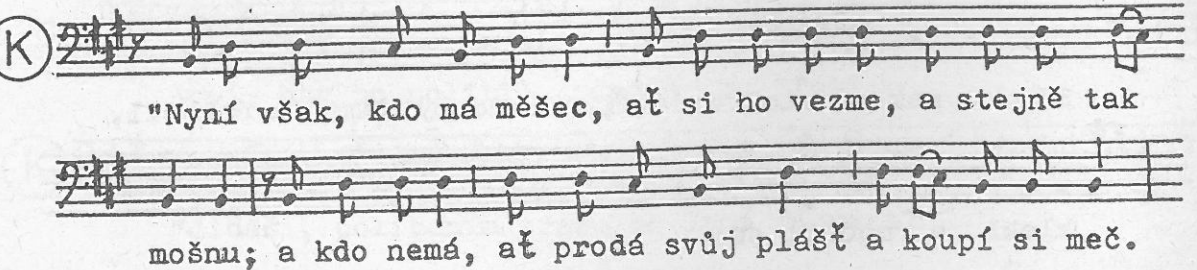
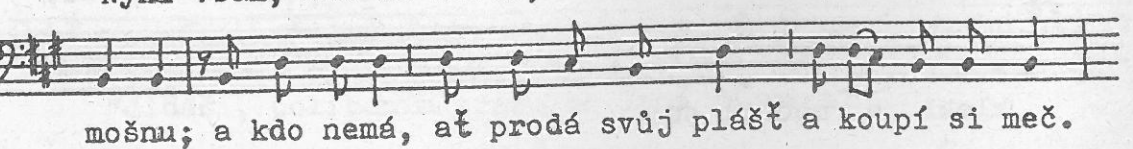
(E) Dále jim řekl:

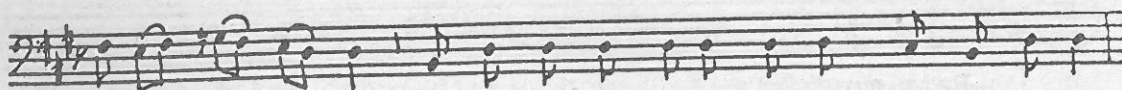
(K) "Když jsem vás poslal bez měšce, bez mošny, bez opánků,
 měli jste v něčem nedostatek?"

(E) Odpověděli mu:

(S) "Ne, v ničem."

(E) Ře - kl jim:

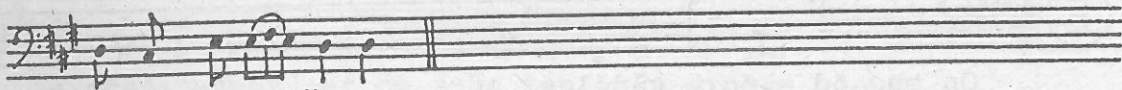
(K) "Nyní však, kdo má měšec, ať si ho vezme, a stejně tak
 mošnu; a kdo nemá, ať prodá svůj plášť a koupí si meč."

Ří-kám vám to-tiž, že se na mně musí splnit, co je psáno:

A byl počítán mezi zločince. Neboť co je o mně řečeno,

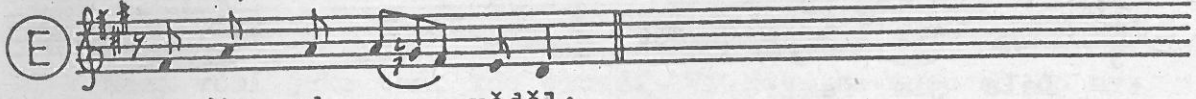
už se na-pl-ňuje."

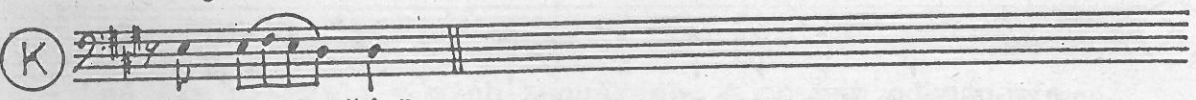
Ře - kli:

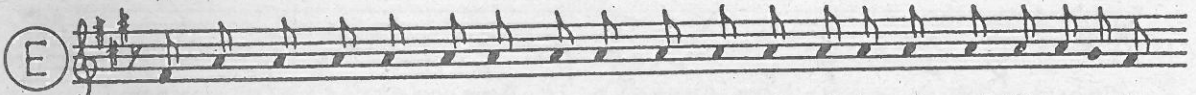
"Pane, tady jsou dva meče."

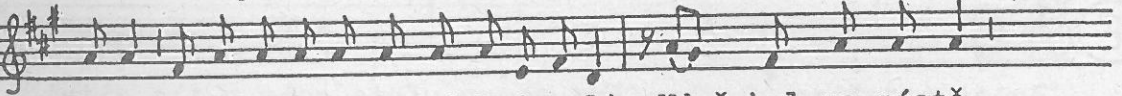
On jim od - po - věděl:

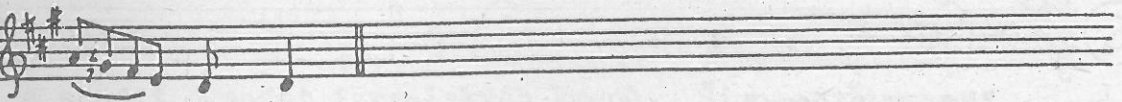
"To sta - čí."

Potom se podle svého zvyku odtamtud odebral na Olivovou

horu a učedníci ho následovali. Když byl na místě,

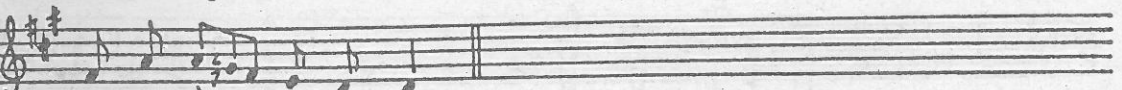
ře - kl jim:

"Modlete se, abyste nepřišli do po-ku-šení."

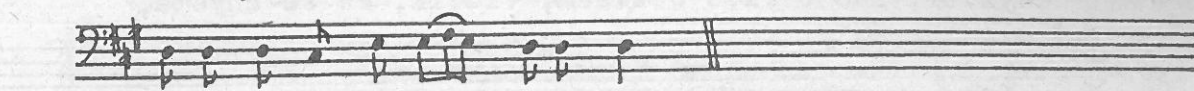
Sám se pak od nich vzdálil, asi co by kamenem dohodil,

klekl a modlil se:

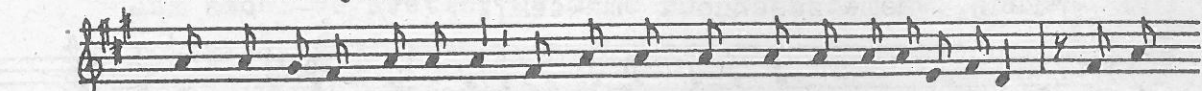
(K)

"Otče, chceš-li, odejmi ode mě tento kalich, avšak ne má
vůle ať se sta-ne, ale tvá."

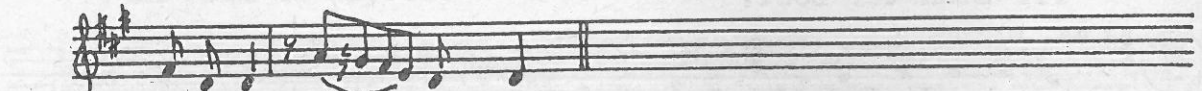
(E)

Tu se mu zjevil anděl z nebe a posiloval ho. Ježíš upadl
do smrtelné úzkosti a modlil se ještě usilovněji; jeho
pot stékal na zem jako krůpěje krve. Potom vstal od mod-
litby, šel ke svým učedníkům a našel je, jak zármutkem
usnuli. Ře - kl jim:

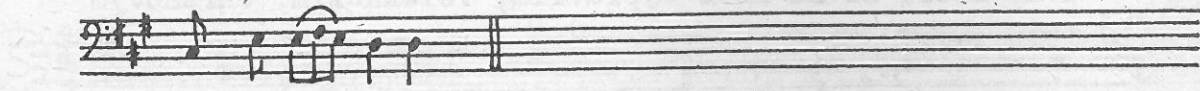

(K)

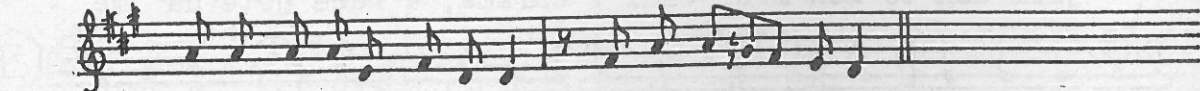
"Proč spí-te? Vstaňte a modlete se, abyste nepřišli
do po-ku-šení!"

(E)

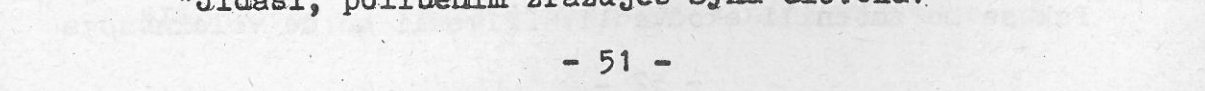
Když ještě mluvil, objevil se houf lidí; jeden ze Dva-
nácti, jménem Jidáš, šel před nimi. Přiblížil se k Ježí-
šovi, aby ho políbil. Ježíš mu řekl:

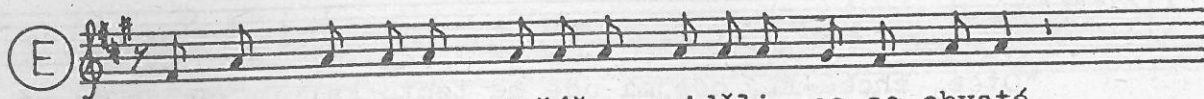

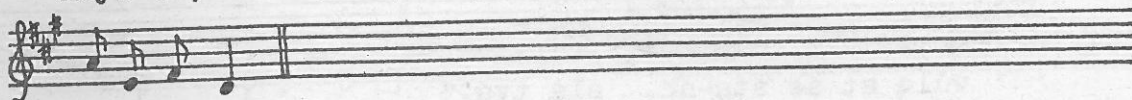
(K)

"Jidáši, políbením zrazuješ Syna člověka?"

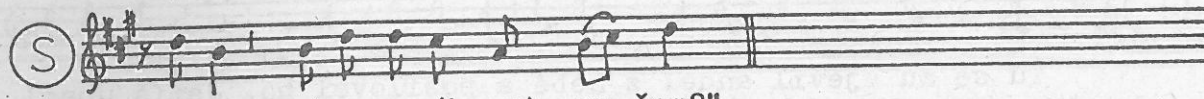

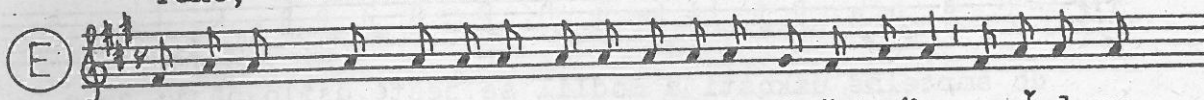
Když ti, kdo byli s Ježíšem, viděli, co se chystá,

zeptali se:

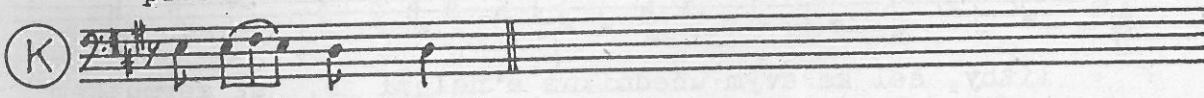
"Pane, máme zasáhnout mečem?"

A jeden z nich udeřil veleknězova služebníka a uťal mu

pravé ucho. Ježíš však na to řekl:

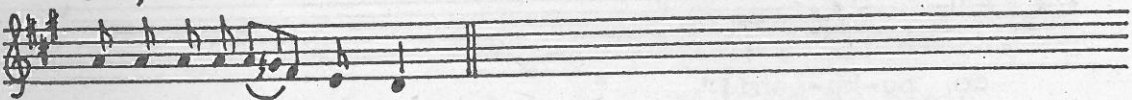
"Pře-staň-te! Dost!"

A dotkl se jeho ucha a uzdravil ho. Potom řekl Ježíš

těm, kteří se na něho vypravili, velekněžím, chrámovým

velitelům a starším:

"Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji. Býval

jsem den co den mezi vámi v chrámě, a ruce jste na mě

nevztáhli. Tohle však je vaše hodina a vláda temnoty."

Pak se ho zmocnili a odvedli. Přivedli ho do veleknězova

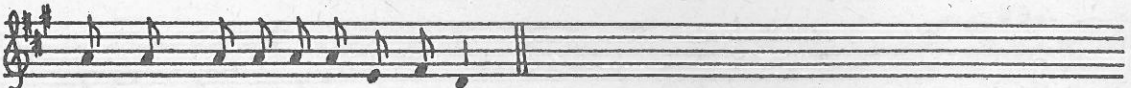
domu. Petr šel z povzdálí za nimi. Když rozdělali upro-

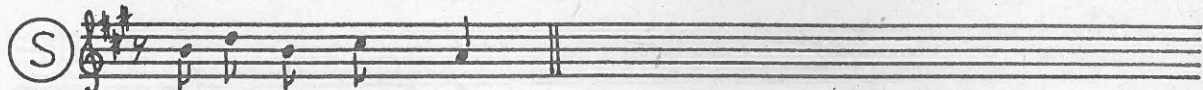
střed dvora oheň a sesedli se kolem, sedl si Petr mezi ně.

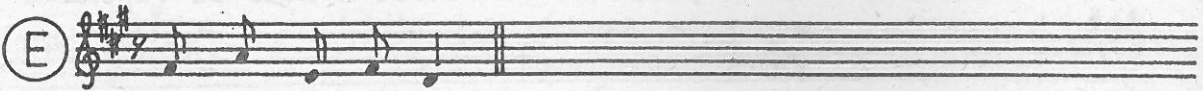
Jak seděl ve světle, uviděla ho jedna služka, pozorně se

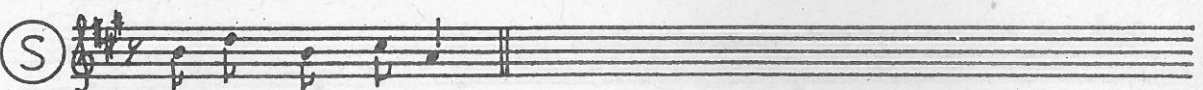
na něj podívala a řekla:

"Také ten byl s ním!"

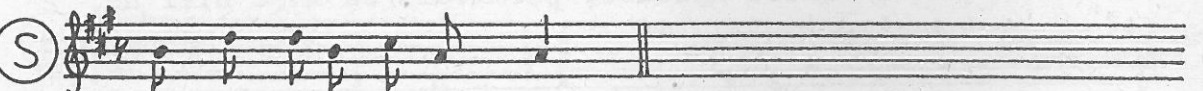
On však to zapřel:

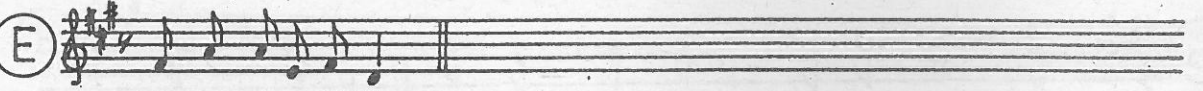
"Neznám ho, ženo."

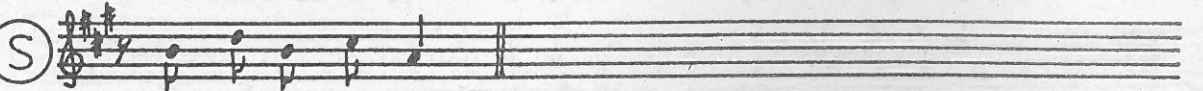
Za chvíli ho uviděl jiný a řekl:

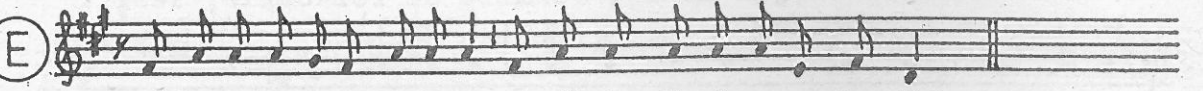
"Ty jsi také jeden z nich!"

Petr odpověděl:

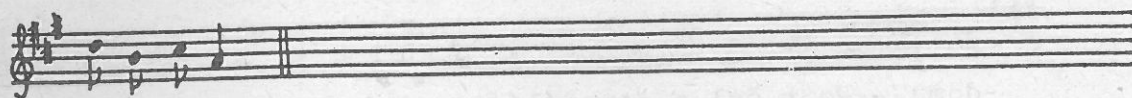
"Člověče, nejsem!"

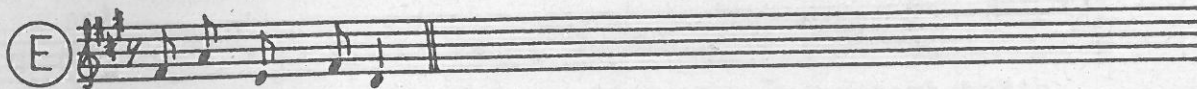
Uplynula asi hodina a někdo jiný zase tvrdil:

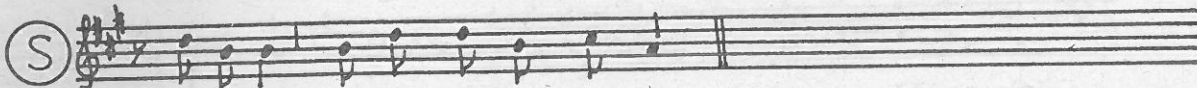
"Dopравdy, i tento člověk byl s ním, vždyť je to

Galilejec!"

Petr však řekl:

"Člověče, nevím, o čem mluvíš."

V tom okamžiku, když ještě mluvil, zakokrhá kohout.

Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra. A Petr si vzpomněl

na to, co mu Pán řekl: "Dříve než kohout dnes zakokrhá,

třikrát mě zapřeš." A vyšel ven a hořce se rozplakal.

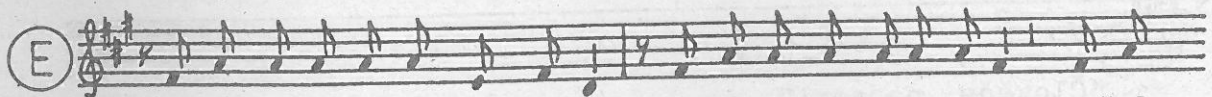
Muži, kteří Ježíše hlídali, posmívali se mu a bili ho,

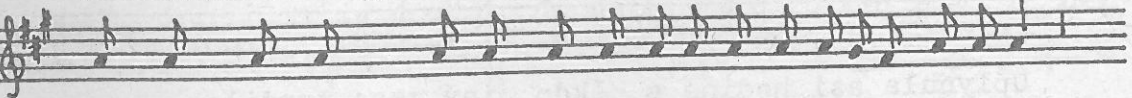
zavázali mu oči a ptali se:

"Když jsi prorok, pověz nám, kdo tě to u-de-řil."

A rouhali se mu, jak mohli. Jakmile se rozednilo, sešel

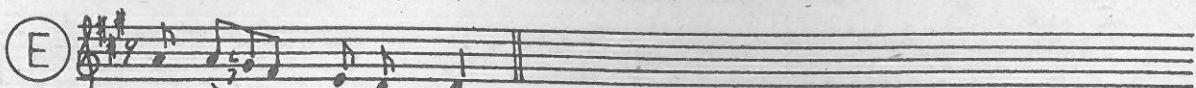

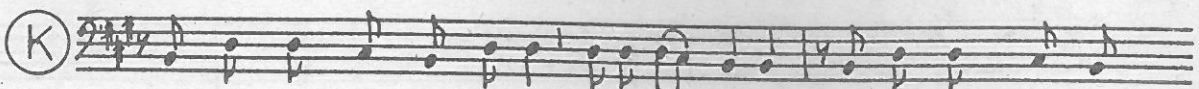
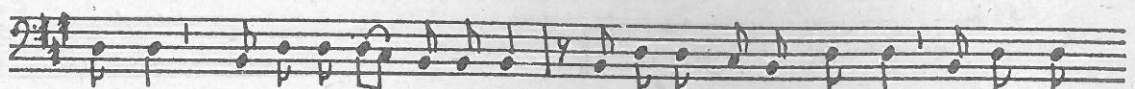

se sbor starších z lidu, velekněží a učitelé Zákona,

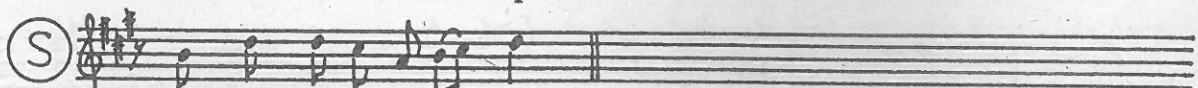
a dali ho předvést před svůj soud. Ře - kli:

(S) "Jsi-li Mesiáš, pověz nám to!"

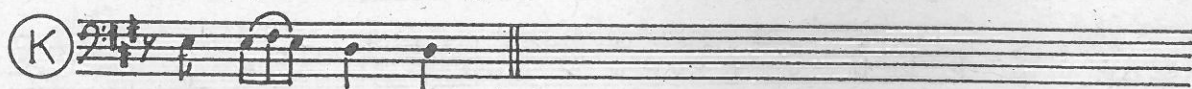
(E) Od - po - věděl jim:

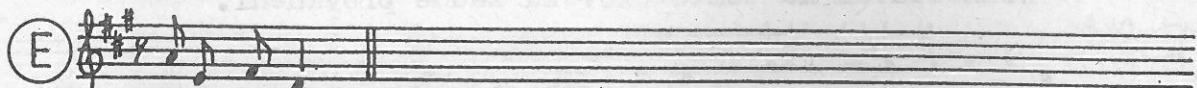
(K)
"I kdybych vám to řekl, neu-vě-říte, a kdybych se vás

zeptal, nedáte mi odpověď. Ale od této chvíle bude Syn

člověka sedět po pravici všemohoucí-ho Boha."

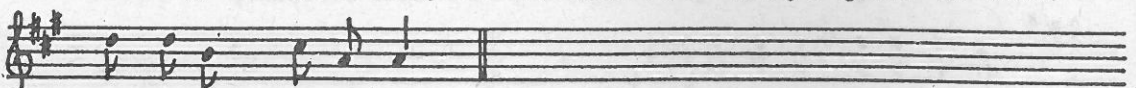
(E) Všichni mu do toho vpadli:

(S) "Ty jsi tedy Boží Syn?"

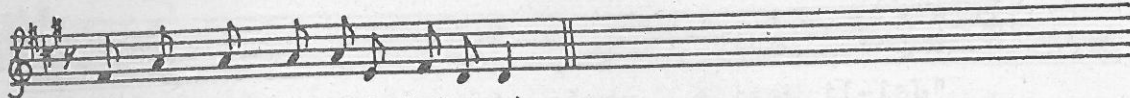
(E) Od - po - věděl jim:

(K) "A - no, já jsem!"

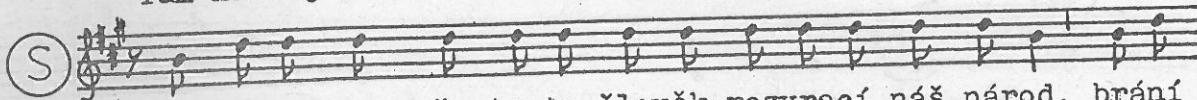
(E) Oni řekli:

(S)
"Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to sami

slyšeli z jeho úst!"

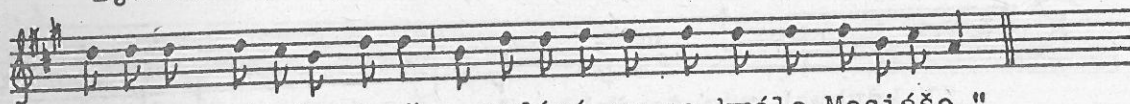
(E) Celé jejich shromáždění povstalo a vedli ho k Pilátovi.

Tam na něj začali žalovat:

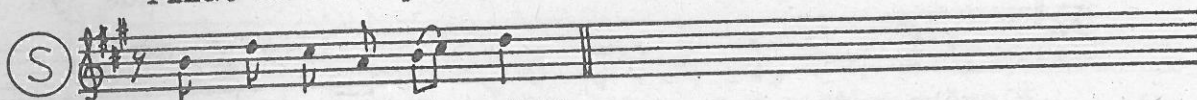
"Zjistili jsme, že tento člověk rozvrací náš národ, brání

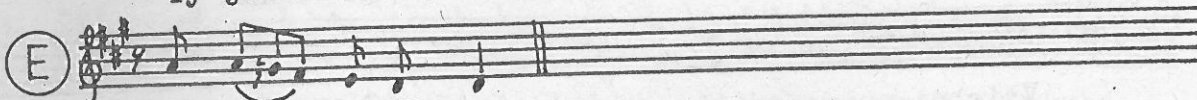
odvádět císaři daně a vydává se za krále Mesiáše."

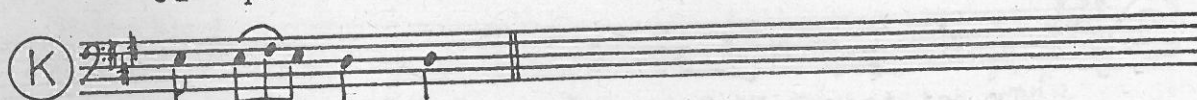
Pilát se ho zeptal:

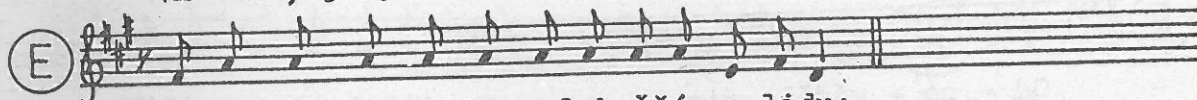
"Ty jsi židovský král?"

Od - po - věděl mu:

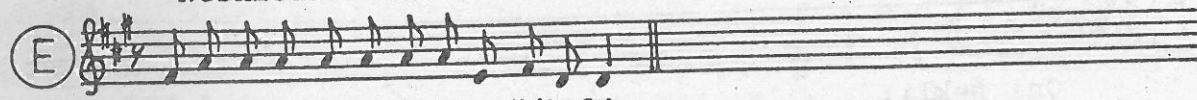
"A - no, já jsem!"

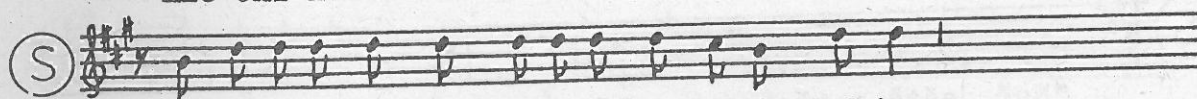
Pilát pak prohlásil velekněžím a lidu:

"Neshledávám na tomto člověku žádné provinění."

Ale oni naléhali a říkali:

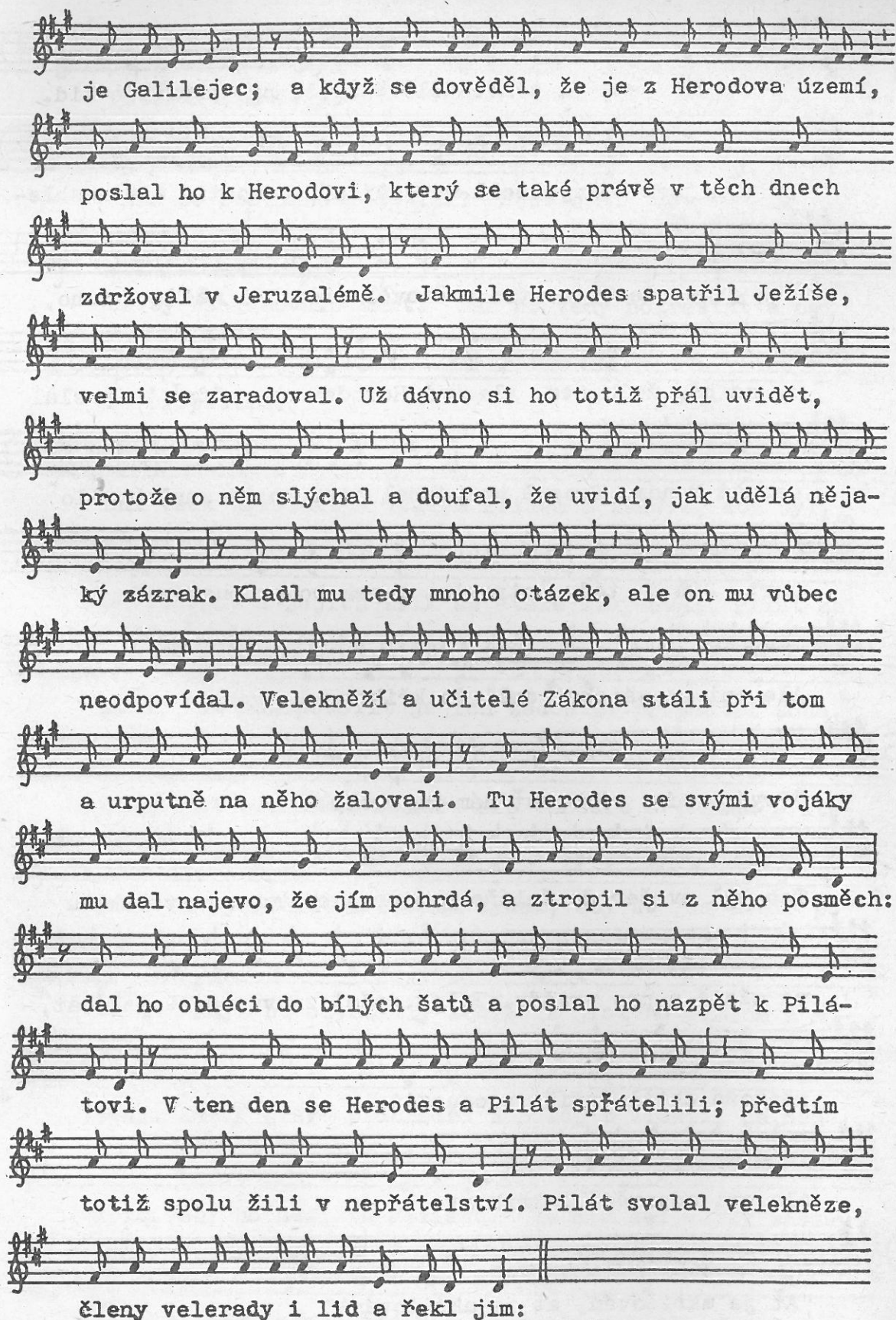
"Pobuřuje lid svým učením po celém Judsku,

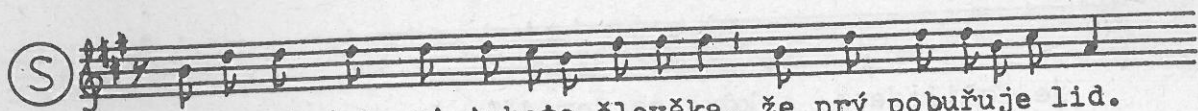
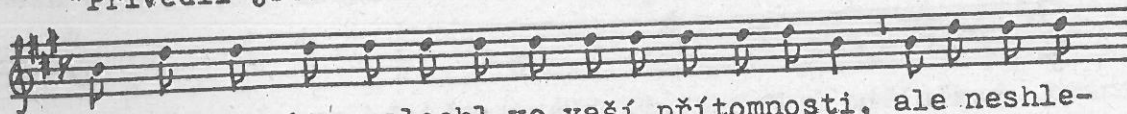
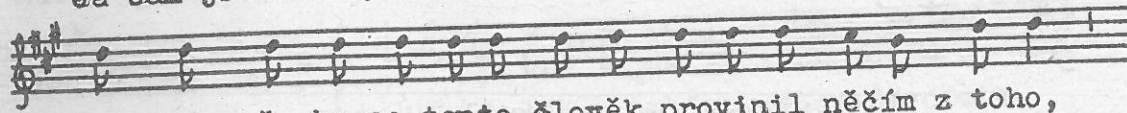
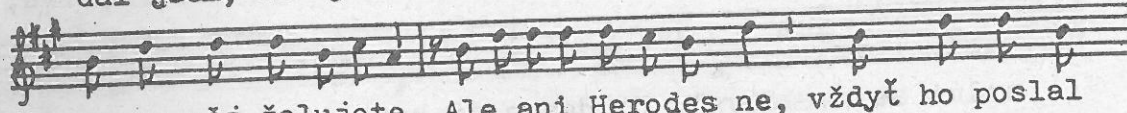
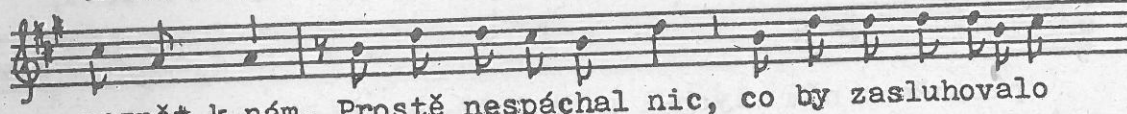
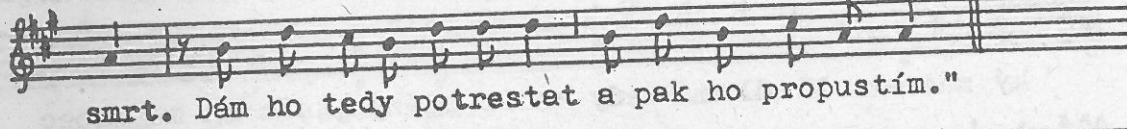
počínajíc Galileou až sem!"

Jakmile to Pilát uslyšel, zeptal se, zdali ten člověk

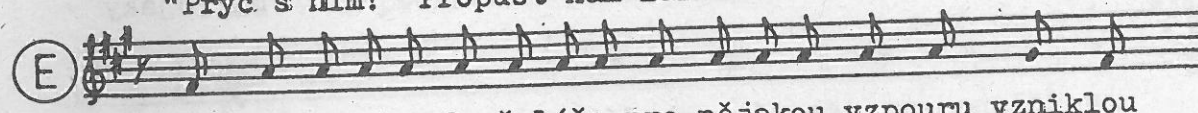
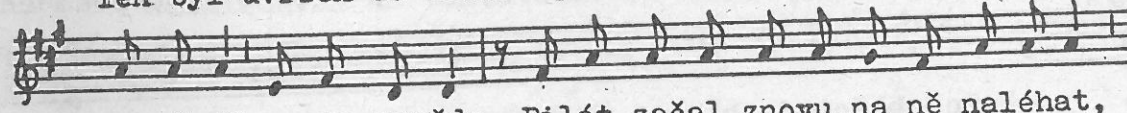
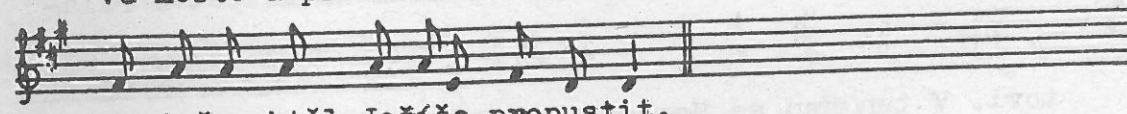

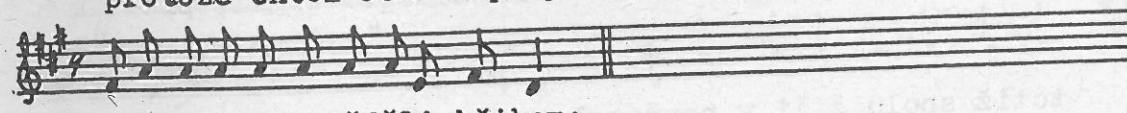
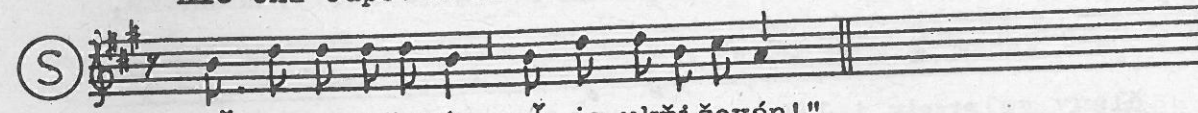
je Galilejec; a když se dověděl, že je z Herodova území,
poslal ho k Herodovi, který se také právě v těch dnech
zdržoval v Jeruzalémě. Jakmile Herodes spatřil Ježíše,
velmi se zaradoval. Už dávno si ho totiž přál uvidět,
protože o něm slýchal a doufal, že uvidí, jak udělá něja-
ký zázrak. Kladl mu tedy mnoho otázek, ale on mu vůbec
neodpovídal. Velekněží a učitelé Zákona stáli při tom
a urputně na něho žalovali. Tu Herodes se svými vojáky
mu dal najevo, že jím pohrdá, a ztropil si z něho posměch:
dal ho obléci do bílých šatů a poslal ho nazpět k Pilá-
tovi. V ten den se Herodes a Pilát spřátelili; předtím
totiž spolu žili v nepřátelství. Pilát svolal velekněze,
členy velerady i lid a řekl jim:

(S) "Přivedli jste mi tohoto člověka, že prý pobuřuje lid.
 Já sám jsem ho vyslechl ve vaší přítomnosti, ale neshle-
 dal jsem, že by se tento člověk provinil něčím z toho,
 co na něj žalujete. Ale ani Herodes ne, vždyť ho poslal
 nazpět k nám. Prostě nespáchal nic, co by zasluhovalo
 smrt. Dám ho tedy potrestat a pak ho propustím."

(E) Ale oni se všichni dali do křiku:

(S) "Pryč s ním! Propuště nám Barabáše!"

(E) Ten byl uvržen do žaláře pro nějakou vzpouru vzniklou
 ve městě a pro vraždu. Pilát začal znovu na ně naléhat,
 protože chtěl Ježíše propustit.

 Ale oni odpověděli křikem:
 (S) "Ať je ukřižován, ať je ukřižován!"

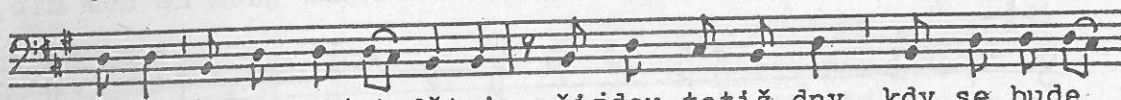

Ježíš se k nim obrátil a řekl:

(K)

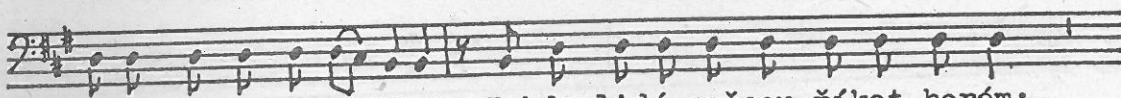
"Jeruzalémské dcery neplač-te nade mnou! Spíše nad sebou

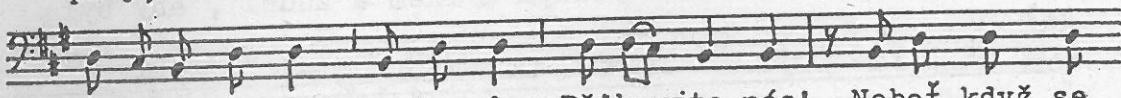
plačte a nad svými dětmi; přijdou totiž dny, kdy se bude

říkat: Blahoslavené neplodné, životy, které nerodily, a

prsy, které nekojily! Tehdy lidé začnou říkat horám:

Padněte na nás! a kopcům: Přikryjte nás! Neboť když se

toto děje se zeleným stromem, co se teprve stane se suchým!"

(E)

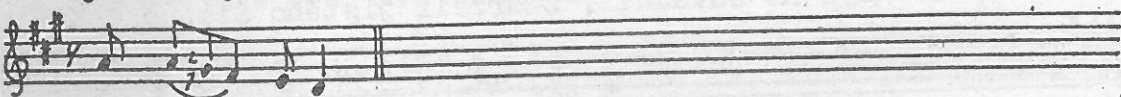
Spolu s ním byli vedeni na popravu také dva zločinci.

Když došli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali

jeho i ty zločince, jednoho po pravici a druhého po levici.

Je - žíš řekl:

(K)

"Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí."

(E)

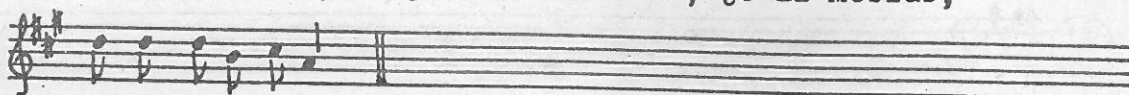
Jeho šaty si rozdělili losem. Lid stál a díval se.

Členové velerady se mu vysmívali:

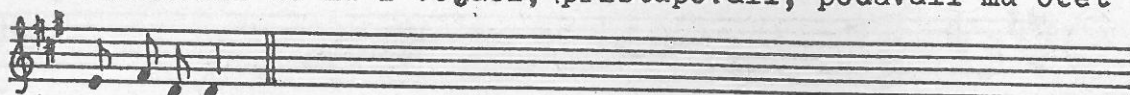
"Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš,

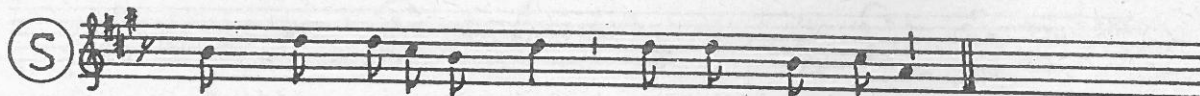
Boží Vyvolený."

Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet

a říkali:

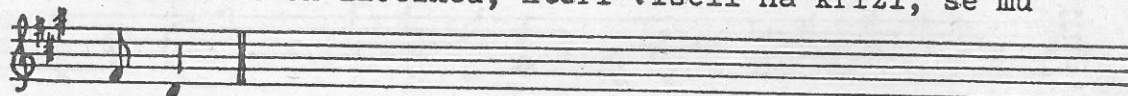
"Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!"

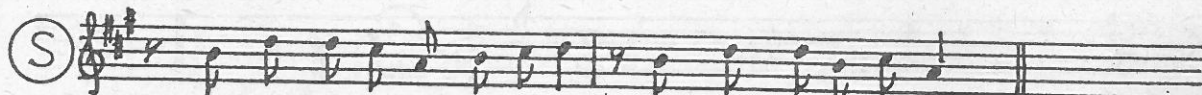
Nad ním byl totiž nápis: To je židovský král.

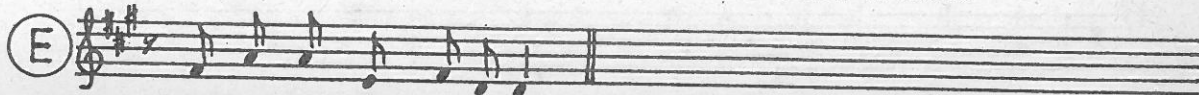
Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu

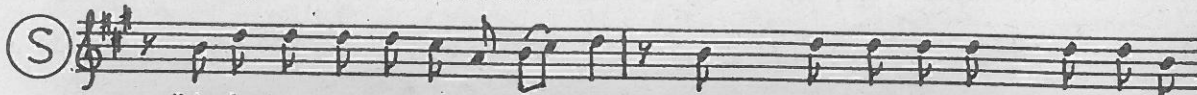
rouhal:

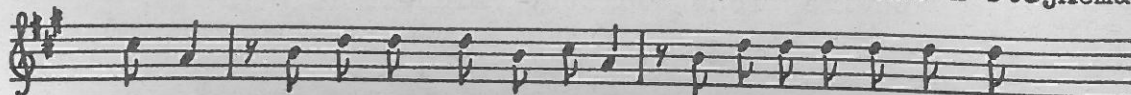
"Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!"

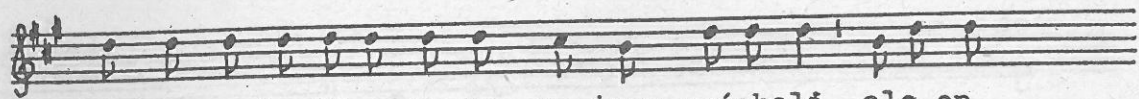
Druhý ho však okřikl:

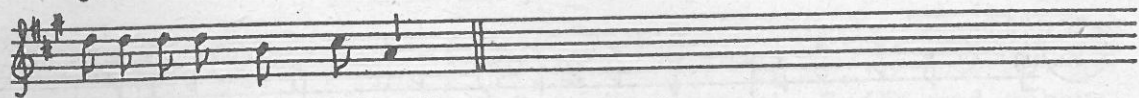
"Ani ty se nebojíš Bo-ha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému

trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen,

jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on

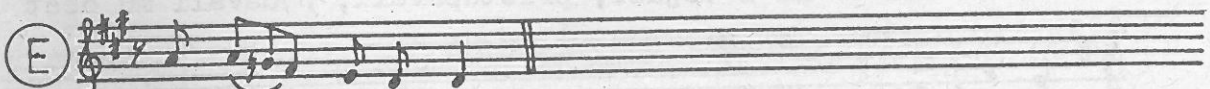
neudělal nic zlého."

A dodal:

"Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království."

Od - po - věděl mu:

"A-men, pra-vím ti: Dnes budeš se mnou v ráji."

Bylo už asi dvanáct hodin. Tu nastala tma po celém kraji

až do tří odpoledne, protože se zatmělo slunce. Chrámová

opona se vpůli roztrhla. Ježíš zvolal moc-ným hlasem:

"Otče, do tvých rukou poručím své-ho ducha."

A po těch slovech vydechl naposled.

Chvilé tiché modlitby vkleče.

Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl:

"Tento člověk byl skutečně spravedlivý."

A všichni ti lidé, kteří se tam shromáždili k této podí-

vané, když viděli, co se stalo, bili se v prsa a vraceli

se domů. Jeho známí všichni zůstali stát opodál, i ženy,

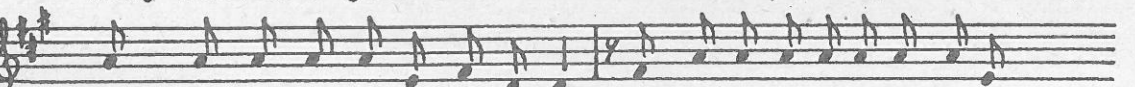
které ho provázely z Galileje a na to se dívaly.

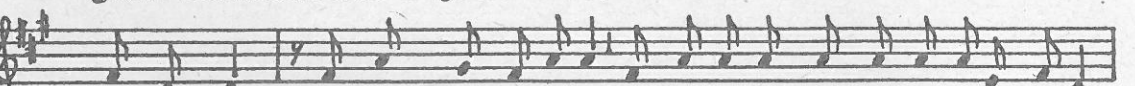
Jeden člen velerady, jménem Josef, ušlechtilý a spraved-

livý člověk z judského města Arimatie, nesouhlasil s je-

hých rozhodnutím a jednáním. On také očekával Boží

království. Zašel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo.

Pak ho sňal, zavinul do lněného plátna a položil do

hrobky vytesané ve skále, kde nebyl ještě nikdo pochován.

Bylo to v den příprav, právě nastávala sobota.

Při tom ho doprovázely ženy, které přišly s Ježíšem

z Galileje. Podívaly se na hrobku i na to, jak bylo jeho

tělo pochováno. Potom odešly domů a připravily si vonné

věci a masti. V sobotu však zachovaly sváteční klid

podle při-ká-zání.